

12. Az egyház

Az egyház a hűvök kázzáísságe, akik Jázus Krisztust Uruknak és Megváltójuknak vallják. Az "testamentom korábban" a lelki utadait Isten minket is a világból hűvött ki. Imádkozásra, a kázzáísságvállalásra, az Ige meghallására, a rüvacsora ánnepelésére, az egész emberiség szolgálatára és az evangélium egész világon való hirdetésére kázzáísságre egymással. Az egyház megbízatását Krisztustól - a testet állított Igától - és a Szent-rájiból - az Igától - kapta. Az egyház Isten családja: Ő általa elfogadott gyermekek, akik a megváltott szívettség szerint élnek. Az egyház Krisztus teste, a hit kázzáísságe, amelynek maga Krisztus a feje. Az egyház a menyasszony, akiért Krisztus meghalt, hogy megtisztítsa és megszentelje. Diadalmas visszatértekor dicsőséges egyházat állít maga elé, minden korok hűségeseit, vörön megváltottakat, akiken nincs szeplő vagy sámmárgözés, hanem szentek és feddhetetlenek. (1Máz 12:3; ApCsel 7:38; Ef 4:11-15; 3:8-11; Mt 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Ef 2:19-22; 1:22-23; 5:23-27; Ko

Az idős ember haragra gerjedve sőtött botjával a sziklára, majd öjből rácsapott, miközben ezt kiáltotta: "Élj haljtok most, ti ízadók! Avagy e kösziklából fakasszunk-e néktek vizet?" (4Máz 20:10).

Forrás tört fel a sziklából, Ágy megkapta Izrael azt, amire szákságe volt. Ám Mázes bünt káívetett el, mert Ágy beszélt, mintha ő adta volna a vizet, és nem a Sziklának tulajdon-totta az ajándékot. E büne miatt nem íphetett be az Ágret Földjére (Ísd 4Máz 20:7-12).

Ez a Szikla Krisztus volt, az az alap, amelyre Isten állította népét, mind egyéneleg, mind testileg. Ez a káop az egész Szent-rájiban megtalálható.

Mázes utolsó beszédében - talán erre az esetre utalva - a szikla hasonlatával akarta bemutatni, milyen szilárd és megbízható Isten: "Élj Magasztaljátok Istenünket! Köszikla! Cselekedete tákálates, mert minden Átja igazság! Hűs Á Isten, és nem család; igaz és egyenes Ő" (5Máz 32:3-4).

Ávszázadokkal később Dávid szavai ugyanezt a gondolatot visszhangozzák, hogy a Megváltó olyan, mint a köszikla: "Élj Istennél van szabadulásom és dicsőségem; az én erős kösziklám, az én menedékem Istenben van" (Zsolt 62:8).

Ásai is ezzel a káoppal mutatta be az eljövendő Messiást: "Élj Ám, Sionban egy káívet tettem le, egy prábakáívet szegletkáívet, erős alappal" (Ása 28:16).

Péter tanás-totta, hogy ez a jövendő Isten Krisztusban teljesedett be, aki nem hűtkáíznapi, hanem éljölő, az emberek ugyan megvetett, de Istennél vülasztott, becses kő" (1Pt 2:4). Péter azt mondta rála, hogy Ő az egyetlen biztos fundamentum: "Élj Mázes fundamentumot senki nem vethet azon ká-vál, amely vettetett, amely Jázus Krisztus" (1Kor 3:11). Utalt a sziklára, amelyre Mázes rástött. "Élj Ás mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kösziklából, amely káívala őket; e köszikla pedig Krisztus volt." (1Kor 10:4)

Jézus Krisztus is kázzvetlenül alkalmazta ezt a kápet, amikor kijelentette: "Ezen a kőszikláján építettem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat" (Mt 16:18). A keresztény egyházat kősziklájára, azaz kősziklájára alapozta.

Saját testét kellett feláldoznia a viláig bűntől, ami a Szikláját sájtotta. Semmi sem győzheti le az általa biztosított szilápon állás egyházat. E Sziklájában gyágyá-tás v- z fakad a nápeknek (v. Ez 47:12; Jn 7:37; Jel 22:15).

Milyen tártókeny, milyen gyenge volt az egyház, amikor Krisztus ezt a kijelentést tette! Mindössze néhány megírta, kátkedő, kájelált tanátványban, egy párt asszonyban és az ingatag tártómból állt, amely azonnal szétszált, am Sziklájra csapás árt. Az egyház azonban nem gyarlás emberi bártócsesságre és találákonyságra épít, hanem a Sziklájára. Az idő majd bebizonyítja: semmi sem pusztáthatja el egyházat, és nem tártótheti el káldetéstől, hog dicső-tse, és az embereket a Megváltáshoz vezesse (v. ApCsel 4:12-13, 20-33).

Á

Az "egyház" bibliai jelentése

A Szentírásban az egyház szás a gártórtó ekklázia, amelynek jelentése "kikiválás". Általában ezt a kifejezést ha mindenféle elrendelt ártóvetelre, amire ártóvták az embereket.

A Septuaginta - a háber "szártó gártó fordá-tása, amit Jézus korában széles kártóben használtak - az "egyház" fordá-totta a háber "kiválás"-t, ami ártóvetelt, gyúást, gyálekezetet jelent (5Máz 9:10; 18:16; 1Sám 17:1; 1Kir 8:14; 1Krásn 13:2).[1]

Az ártórtó mágó tártóbb ártótelemben hasznáta ezt a kifejezést. Figyeljék meg, hogyan fordul elő az ekklázia (gyálekezet, egyház) szás az ártórtóban! (1) Kártó helyen istentiszteletra ártógyúlt hávök (1Kor 11:18; 14:1-28); (2) egy helyen ártó hávök (1Kor 16:1; Gal 1:2; 1Thessz 2:14);(3) hávök csoportja valakinek az otthonában (1Kor 16:19; Kol 4:15; Fil 2); (4) gyálekezetek csoportja egy adott fártórtó terártó (ApCsel 9:31);[2] (5) hávök teljes kártórtóge az egász világon (Mt 16:18; 1Kor 10:32; 12:28; v. Ef 4:11-16); (6) a hártóges mennyei és fártórtó teremtmények ártórtóge (Ef 1:20-22; v. Fil 2:9-11).

Á

Az egyház termszete

A Biblia ártó mutatja be az egyházat, mint amit Isten alapított, és "Isten anyaszentegyházának", "Isten gyálekezeve nevezi (ApCsel 20:28; 1Kor 1:2). Jézus isteni tekintélyel ruházta fel (Mt 18:17-18). Ártó ártórtó meg a keresztény egyház termszetét, ha megráztó kártórtó gyártórtó és azt a szártó hasonlatot, amit az ártórtó rár.

A keresztény egyház gyökerei. Az "szárvetsző" úgy mutatja be az egyházat, mint Isten népének szervezett gyülekezetét. A kezdetektől fogva az istenfő családok, Adám, Sám, Náh, Sám és Ábrahám leszármazottai igazságot. E családokat, ahol az apa által tette be a papi tisztet, kisgyülekezeteknek is tekinthetjük. Ábrahámnak Isten gazdag ajándékot adott, ami által Istennek ez a háza népe fokozatosan népevé vált. Izrael káldetése egyszerűen az Ábrahámnak adott feladat folytatása volt; minden nemzet számára ajándékot (1Móz 12:1-3) szerzetést bemutatni a világnak.

Az Egyiptomból kivezetett népet a Biblia így nevezi: "a gyülekezet... a pusztában" (ApCsel 7:38). Tagjait Isten így tekintette: "papok birodalma és szent nép" (2Móz 19:6), Isten szent népe (5Móz 28:9; v. 3Móz 26:12), egyháza.

Isten Palesztinában, a világ fő kulturális pontjában helyezte el őket, három nagykontinens: Európa, Ázsia és Afrika találkozási pontján. Az volt a terve, hogy itt a zsidók máris népek "szolgái" legyenek, azaz kizvettségek háváisját népeknek, amely így, mint Isten népének jobb tagja, csatlakozhat hozzájuk. Ráviden, Isten kívánta őket, hogy behávt a népet (Á%sa 56:7). Az volt a vágya, hogy Izrael által létrehozza a Földön a legnagyobb egyházat - olyan gyülekezetet, ahová a világ minden népének képviselői szegyenek az igaz Istent imádni, rála hallani, majd visszatérni saját népük az ádvászőg zenetével.

Annak ellenére, hogy Isten folyamatosan gondot viselt népre, Izrael bálványimádsába keveredett, elkáldt a káldtől, nemzeti ántudat és gőg, ánzás jellemezte magatartását. Isten népe nem áltt be káldtől.

Jézusban Izrael vázválasztához érkezett. Isten népe olyan Messiást várt, aki megszabadtja népet, nem pedig olyat, aki saját magát szabadtja meg őket. A kereszténnyel vált Izrael lelki csődje. Krisztus megfeszítéssel káldő bizonyítást adtük belső romlottságuknak. "Nem királyunk van, hanem császárunk!" (Ezzel a felkiáltással utastottük el, hogy Isten uralkodjon felettük.)

A kereszténnyel ellentétes káldtől: az egyik a vőtra nért egyház, az, amely annyira csak ántmag forgott, hogy vakon ment el áppen amellet, aki létrevt; a más pedig Krisztus, aki az emberek iránti szeretetből a helyettük valő pusztulást vállalta, hogy árték áletet adjon nekik.

A kereszt Krisztus káldtől népe végtől, Krisztus feltámadása pedig a keresztény egyház káldtől népe kezdetét jelentette: a Krisztus vére általi ádvászőg evangéliumának hirdetését. Káldtől népe vesztve, a zsidóság egy csupán a tábbi káldtől, tábbé nem Isten egyháza. Helyettük Isten ő népet, ő egyházat alapított, amely továbbt a tőle kapott káldtől a világban (Mt 21:41, 43).

Az őszárvetsző egyház szoros kapcsolatban áll az ákori Izrael hitkázásával.[3] Zsidókból és pogányokból és a Jézus Krisztusban hávő keresztények alkotják. Tehát az igazi Izrael soraiba tartoznak mindazok, akik elfogadják Krisztust (Iásd Gal 3:26-29). Pál a káldtől népe, szerves kapcsolatát káldtől fa népevel szemlélteti - a szvad olajfa Izraelt és a pogányokat jelképez. A zsidók, akik nem fogadják el Krisztust, májr nem számtanák tábbé Isten gyermekeinek (Rám 9:6-8). A szeléd olajfárá letérttük ágak jelképezik őket, de a Krisztust elfogadó zsidók megmaradnak a fán.

A Krisztust elfogadó pogányokat Pál a szelíd olajfába beoltott vad állatokkal jelképezi (Róm 11:17-25). Arra tanította a pogányokat, hogy keresztények lettek, hogy tiszteljék az Istent, aki az eszközökkel kapott áldást: "Ha a szent, az állatok is azok. Ha pedig némely állatok kitartottak, te pedig vadolajfa létedre beoltattad azokat a szentek, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsármagjának; ne kevélykedj az állatok ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hozod a gyökert, hanem a gyökér tartja" (Róm 11:16-18).

Az ójszövetségi egyház jelentős mértékben eltér az újszövetségitől. Az apostoli egyház Izrael népétől fűggenkénti szervezet lett. A tisztelet a nemzeti határokat, és ez egyetemes jelleget adott az egyháznak. Nemzeti egyházak missziós egyházak lettek, és így a tevékenységük célja az volt, hogy végrehajtsa Isten eredeti tervét, amelyet alapítójának, Jézus Krisztus isteni parancsában megfogalmazott. "Értetek tanítványok minden népet." (Mt 28)

Az egyház bemutatása a különböző hasonlatokkal. Az ójszövetségi egyház hasonlatokkal természetesen bemutatja a világot az egyház természetére.

1. Az egyház mint test. A test hasonlata az egyház egységét és az egész test, minden tag működési kapcsolatát hangsúlyozza. A kereszt megkötést minden hívőt Istennel... egy testben" (Ef 2:16). A Szentlélek által "mindnyájan egy testben kereszteltettünk meg" (1Kor 12:13). Az egyház nem kevesebb, mint Krisztus teste (Ef 1:23). Ez az a szervezet, amely által Krisztus saját teljességében részesül. A hívők az ő testének tagjai (Ef 5:30). Képezzük a testet, amely kegyelme által Ő ad lelki életet minden igaz hívőnek. Krisztus "éleje a testnek" (Kol 1:18), "éleje az egyháznak" (Ef 5:23)

Isten nagy szeretetéből egyházi teste minden tagjának legalább egy lelki ajándékot adott, ami képes teszi egy fontos feladat elvégzésére. Az emberi testben is minden szerv működése fontos, így az egyház különböző részekének sikeres végzése is attól függ, hogyan működik minden tag, aki lelki ajándékokban részesül. Mit ér a test szíve nélkül? Ha a tagok nem kamatoztatják ajándékaikat, az egyház halott, vak vagy legalábbis rokkant lesz. "Mert ezek a rendkívüli, Istentől rendelt ajándékok magukban magukban állnak (1Kor 12:1-16. fejezet).

2. Az egyház mint templom. Az egyház "Isten háza", "Isten temploma", amelyben a Szentlélek lakozik. Jézus az alapja, "szegletköve" (1Kor 3:9-16; Ef 2:20). Ez a templom nem holt szerkezet, mert erőteljesen fejlődik. Mivel Krisztus az "élező kő", Péter azt mondta a hívőknek, "Érti magatok is, mint kőkövek, építitek fel lelki házat" (1Pt 2:4-5)

Az építést nem csak az el. Folyamatosan új, kőket illesztnek a templomhoz, "Érti ti is egyházi templom Isten házához" (Ef 2:22). Pál biztatja a hívőket, használják a legjobb építőanyagokat a templomhoz, kiépítse az építést napjaink tűzpróbáinak (1Kor 3:12-15).

A templom hasonlata hangsúlyozza mind a helyi gyülekezet, mind az egyház egészének szentségét. Isten temploma szent, mondta Pál. "Érti valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten..." (1Kor 3:17/a). Az egyház természetével ellentétben a hitetlenekkel valójában szent, amit kerülnie kell, jegyezte meg Pál. "Érti mert mi szentek van igazságnak és hamisságnak?... Vagy mi egyezse Isten templomának bűntényekkel?" (2Kor 6:14-16) (Tanácsa egyaránt vonatkozik az építési és a házassági kapcsolatra.) Nagy tiszteletnek kell képeznie az egyházat, mert Isten is rendkívüli nagy becsben tartja.

3. Az egyház mint menyasszony. Az egyház mint menyasszony, az Ásr pedig mint vőlegény jelenik meg itt. Az Ásr Ánnepélyesen fogadta: "Éljegyezzek tőged magamnak Árrékre, Áspedig igazsággal Ás Á-télettel, kegyelemmel, irgalommal jegyezzek el" (HÁs 2:18). Ismételtén megerősítette: "Én fájtekké lettem náktek" (Jer 3:14).

Pál ugyanezt a képet használta: "mint szeplőtlen szűz" Állalalak "Krisztus el" (2Kor 11:2). Krisztus szeretete az egyház iránt olyan mály Ás erős, hogy "Án-magát adta azért" (Ef 5:25). Azért hozta meg az Áldozatot, "Áhogy az megszentelje, megtisztítva a vének feredőjével, az ige Állal" (Ef 5:26).

Isten Igéje igazságjának megszentelő hatása (Jn 17:17) Ás a keresztség megtisztítás Állal Krisztus meg tudja tisztázni az egyház tagjait, elveszi szennyes ruháikat, majd felállításti őket tákéletes igazságjának palástjába. Ágy fel tudja kászteni az egyházat, hogy az menyasszonya legyen - "Áhogy majd Án-maga elbe Áll-tsa dicsőségekben az egyház, hogy azon ne legyen szeplő vagy sármárgázás, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent Ás feddhetetlen" (Ef 5:27). Az egyház egészen Krisztus visszajöveteléig nem láthat teljes dicsőségében Ás ragyogásában.

4. Az egyház mint mennyei Jeruzsálem. A Szent-rás Jeruzsálem városát Sionnak nevezi. Ott lakozik Isten a nápával (Zsolt 9:12); Sionbát a szabad-tás (Zsolt 14:7; 53:7). Istennek az volt a terve, hogy ez a város legyen "Az egész Ász Föld Árréme" (Zsolt 48:3).

Az Áššvetség az egyházat "mennyei Jeruzsálemnek" tekinti, ami a földi Jeruzsálem párrja (Gal 4:26 - Áj prot. ford. Lakásnak országát "Áza mennyekben van" (Fil 3:20). Ők "Áz Á-géretnek gyermekei", "Álélek szerint" szűlettek, akik Á Krisztustól kapott szabadságukat (Gal 4:28-29; 5:1). E város polgárai már nem szolgáskorban Álnek, hogy "Áza tálrvÁ Állal" akarjanak "Ámegigazulni" (Gal 4:22, 26, 31; 5:4). "Áz Álélek Állal hitböl" vÁrrjÁjk "Áz igazság reménységÁt" hogy Krisztus Jézusban "Áza szeretet Állal munkálkodás hit" az, amivel polgárrjogot nyernek (Gal 5:5-6). E dicsőséges társaság tagjai Sion hegyéhez jÁrrultak, "Áz Ás az Álő Istennek városÁhoz, a mennyei Jeruzsálemhez, Ás az angyalok ezreihez, az elsősÁllÁttek seregÁhoz Ás egyházÁhoz, akik be vannak Á-rva a mennyekben" (Zsid 12:22-23).

Á

5. Az egyház mint család. Az egyházat a Mennyei Ás a Földi Állal családnek tekintik (Ef 3:15). Kétségtelenül Á-rja le a Biblia, hogyan csatlakoznak az emberek e családhoz: Árrékre fogadás révén (RÁm 8:14-16; Ef 1:4-6) Ás Áj Állal (Jn 3:8). Az Ájonnak megkereszteltek a Krisztusba vetett hit Állal nem szolgáskor, hanem a mennyei Atya gyermekei (Gal 3:26-27), akik Áj szűvetség szerint Álnek. Már Isten háza nápához tartoznak (Ef 2:19 - Áj prot. ford.).

Istent a családjának tagjai "Átyának" szűll-tjÁjk (Gal 4:6), egymÁshoz pedig testvéreként viszonyulnak (Jak 2:15; 1:8:11; RÁm 16:1). Pál sokakat bevitt a gyűlékezet kázálsságába, ezért lelki atyÁnak tekintette magát, "Áz evangé Állal Án vagyok a ti atyÁtok a Krisztus Jézusban" (1Kor 4:15; Áj prot. ford.). "Áz Szerelmes gyermekeinek" nevezi azokat, akik Állal kerÁltek a gyűlékezetbe (1Kor 4:14; vÁll. Ef 5:1).

Az egyháznak mint családnek, egyik fontos jellemzője a kázálsság. A keresztség kázálsság (gÁrrÁgÁl: koinónia)

nem egyszerűen tájrsasági Áclet, hanem kÁzÁzÁssÁgvÁllalÁjs az evangÁliummal (Fil 1:5). Őszinte kapcsolat az Atya Iste FiÁjval Ács a SzentlÁlelkel (1Jn 1:3; 1Kor 1:9; 2Kor 13:13), valamint a hÁ-vökkal (1Jn 1:3, 7). A tagok tehÁjt kÁcszsÁgeser nyÁjtanak â€žtestvÁcri jobbot" (Gal 2:9) mindazoknak, akik a csalÁjd tagjai lesznek.

A csalÁjd hasonlata gondoskodÁ³ gyÁ¼lekezetre utal, â€žahol az embereket szeretik Ács elismerik. Olyan hely ez, ahol az emberek tudjÁjk, szÁ¼ksÁgÁ¼k van egymÁjsra; ahol a tÁjntumokat fejlesztik; ahol mindenki nÁjvekszik hitben, Ács beteljesÁ¼l." [4]MagÁjban foglalja mÁcg a felelössÁgvÁllalÁjst, a lelki szÁ¼lök irÁjnti tiszteletet, a lelki testvÁcok vÁdelmÁ VÁcgÁ¼l azt is jelenti, hogy minden tag olyan szeretettel viseltetik a tÁjbbi irÁjnt, amelyböl őszinte, erősÁ-tő, tÁjmozgatÁ³ húsÁ fakad.

A gyÁ¼lekezet nagy csalÁjdjÁjban az egymÁjstÁ³l termÁcszetben Ács beÁjllÁ-tottsÁjgban nagyon is kÁ¼lÁjnbÁjző szemÁc boldog kÁzÁzÁssÁgben Ácnek, Ács tÁjmozgatjÁjk egymÁjst. A gyÁ¼lekezet tagjai megtanulnak egysÁcgeben Ácni, ekÁjzbe azonban nem veszÁ-tik el sajÁjt egyÁcnisÁcgÁ¼ket.

6. Az egyhÁjz mint az igazsÁjg oszlopa Ács erössÁcge. â€žAz Ácölő Istennek egyhÁjza az igazsÁjgnak oszlopa Ács erössÁc 3:15) Az egyhÁjz az igazsÁjg letÁctemÁcnyese Ács erössÁcge, ami vÁdelmezi ellensÁcgei tÁjmadÁjsÁjtÁ³l. Az igazsÁjg a erőtjeljes, Ács nem merev. Ha tagjai azt ÁjllÁ-tjÁjk, hogy Áj vilÁjgossÁjgot kaptak - Áj tantÁclet ismertek fel, vagy a SzentÁ-rÁ Áj magyarÁjzatÁjval Ájllnak elő -, a tapasztalt tagoknak a SzentÁ-rÁjs mÁrcÁcÁc nÁc kell megvizsgÁjlni az Áj tanÁ-tÁjst(l 8:20). Ha az Áj vilÁjgossÁjg megfelel ennek a mÁrcÁcnek, akkor az egyhÁjznak el kell fogadnia, ha nem, akkor el kell vetnie azt. Minden tag hajoljon meg e bibliai Á-tÁclet előtt, mert â€ža megmaradÁjs... a sok tanÁjcsos Ájltal van" (PÁcld 11:14).

Az igazsÁjg terjesztÁcse, azaz tanÁci Ájltal az egyhÁjz â€ža vilÁjg vilÁjgossÁjga", â€žhegyen ÁcpÁ-tett vÁjros" lesz, ami â€ž el"; a tagok â€ža fÁjldnek savai" lesznek (Mt 5:13â€ž15).

7. Az egyhÁjz mint hadsereg - kÁ¼zdő Ács győzelmes. A fÁjldÁjln az egyhÁjz olyan, mint a hadban ÁjllÁ³ sereg. Isten elhÁ-vta, hogy kÁ¼zdjÁjln a lelki sÁjtÁcstsÁc ellen. â€žMert nem vÁc Ács test ellen van nÁc kÁ¼nk tusakodÁjsunk, hanem fejedelemsÁcgek ellen, a hatalmassÁjgok ellen, ez Áclet sÁjtÁcstsÁcÁcnek vilÁjgbÁ-rÁ³i ellen, a gonoszsÁjg lelkei ellen, am a magassÁjgban vannak." (Ef 6:12) FeltÁctlenÁ¼l fontos, hogy a keresztÁcnyek felvegyÁcok â€žaz Istennek minden fegyverze hogy ellenÁjllhassanak â€žama gonosz napon, Ács mindeneket elvÁcgezvÁc" megÁjllhassanak (Ef 6:13).

Az ÁcvszÁjzadok sorÁjn az egyhÁjznak harcolnia kellett mind belső, mind kÁ¼lső ellensÁcgeivel szemben (lÁjsd ApCsel 20:29â€ž30; 1Tim 4:1). Jelentős mÁcrtÁcokban előrehaladt, sokszor győzelmet aratott, de mÁcg nem nevezhető diadalmas egyhÁjznak. Sajnos mÁcg mindig nagy hiÁjnyossÁjgai vannak. JÁczus mÁjsik hasonlattal adott magyarÁjzatot az egyhÁjzon belÁ¼li tÁjkÁcletlensÁcgre. â€žHasonlatos a mennyeknek orszÁjga az emberhez, aki az ő fÁjldÁcbe jÁ³ magot vetett; de am az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensÁcge, Ács konkolyt vete a bÁza kÁzÁc, Ács elmÁcne." (Mt 13:24â€ž25) A szol akartÁjk hÁzni a konkolyt, de a gazda figyelmeztette őket: â€žamikor Ájsszeszeditek a konkolyt, azzal egyÁ¼tt netalÁjn a bÁzÁjt is kiszagatjÁjtok. HagyjÁjtok, hogy egyÁ¼tt nőjÁjln mind a kettő az aratÁjsig" (Mt 13:29â€ž30).

A konkoly Ács a bÁza egyÁ¼tt nÁjvekedett a mezőn. Isten az egyhÁjzhoz vezeti a megtÁcrt embereket, SÁjtÁjn pedig bevisz a megtÁcretleneket. E kÁc csoport hat az egÁcsz testre - az egyik a tisztasÁjgÁcrt munkÁjlkodik, a mÁjsik pedig rombol. EgÁcszen az aratÁjsig, a mÁjsodik adventig tart kÁzÁzÁjtÁ¼k a kÁ¼zdelem - az egyhÁjzon belÁ¼l. Az egyhÁjz kÁ¼ső harca sem Ácrt mÁcg vÁcget. MegprÁ³bÁjltatÁjs Ács kÁ¼zdelem Ájll előtte. SÁjtÁjn haraggal tÁjmad Isten egyhÁjzÁjra, hiszen tud hogy csak rÁjvid ideje van (Jel 12:12, 17). â€žNyomorÁcsÁjgos idő lesz, amilyen nem volt attÁ³l fogva, hogy nÁcp kezdett lenni mind ez ideig." (DÁjn 12:1) Krisztus azonban kÁjzbelÁcp húsÁcges nÁcpe vÁdelmÁcben, Ács mindenki â€žmegszabadul..

beárva találhatók a könyvekben" (Dán 12:1). Jézus megáldásként: "Aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül" (Mt 24:13).

Krisztus visszatérésekor emelkedik fel a győzedelmes egyház. Jézus akkor tudja majd felmagasztalni a "dicsőséges egyházat", mindenkor hűségeseit, vártán megváltott népet, "azért, hogy azon ne legyen seplő vagy szármagvó vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen" (Ef 5:27).

A látható és a láthatatlan egyház. A látható és a láthatatlan kifejezésnek az a szerepe, hogy segítségével megkülönböztessék a földi egyházat a mennyi. Az eddig felsorolt hasonlatok közül egyik sem a látható egyházra vonatkozik.

1. A látható egyház. A látható egyház az Isten szolgálatára szervezett egyház. Eleget tesz Krisztustól kapott fontos megbízatásának, elviszi az evangéliumot a világnak (Mt 28:18-20), és felkészteti az embereket az Őr dicsőségre visszafelé (1Thessz 5:23; Ef 5:27).

Krisztus választott tanítványait világgosszgot győzt a világban, és szolgál, amint a Mester tette; hirdeti az evangéliumot a szegényeknek, meggyógyítja a megtért szűkeket, szabadulást hirdet a foglyoknak, a vakok szemét megnyitja, szabadon bocsátja az elnyomottakat, hirdeti az Őr kedves esztendejét (Lk 4:18-19).

2. A láthatatlan egyház. Az egész földön Isten minden gyermeke alkotja a láthatatlan egyházat, amit egyetemes egyháznak is neveznek. Beletartoznak a látható egyház hívői és még sokan, akik ugyan nem tartoznak egy egyházi szervezethez, de követik a Krisztustól kapott világgosszgot (Jn 1:9). Ebbe a csoportba tartoznak azok, akiknek sosem volt lehetőségük megismerni a Jézus Krisztusról szóló igazságot, de engedtek a Szentléleknek, és "éztérmszeretettel végrehágyolják" (Róm 2:14).

A láthatatlan egyház Isten arra utal, hogy Isten imádata a legnemesebb lélekben lelki dolog. "Az igazi imádat az Istennek az igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádatul" (Jn 4:23) - mondta Jézus. Az igazi imádat lelki természetű miatt az emberek nem képesek pontosan eldönteni, hogy ki a léte Isten egyházának, és ki nem.

Isten a Szentlélek által vezeti népet a láthatatlan egyházba és a látható egyházba. "Mégis juhaim is vannak néken amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az Őn szóra; és Istenen egy akol pásztor." (Jn 10:16)

Csak a látható egyházban tapasztalhatják teljes mértékben Isten igazságát, szeretetét és kegyelmét, mert a látható egyháznak adta a tagokat, a testileg és egyéni egyaránt a lelki ajándékokat (Ef 4:4-16). Amikor megtört, Isten kapcsolatba hozta a látható egyházzal, majd pedig azt a feladatot adta neki, hogy egyházja missziómunkáját vezesse (ApCsel 9:10-22). Áppen így ma is az a szándék, hogy népet elvezesse a látható egyház amit az Isten parancsolataival és hűség és Jézus hite jellemez. Erre azért van szükség, hogy részt vehessenek Isten földi életében (Jel 14:12; 18:4; Mt 24:14; Iásd mag és a könyv 12. fejezetét).

A láthatatlan egyház fogalmába beleértendő a mennyei Acs földi egyház is (Ef 1:22-23), valamint az Azzal azonos a rejtőzködő egyház (Jel 12:6, 14).

A

Az egyház szervezete

Krisztus parancsa, hogy vigyük el az evangéliumot az egész világra, azoknak a lelki táplálásra is vonatkozik, akik már elfogadták az evangéliumot. Az új tagokat meg kell alapozni a hitben, Acs meg kell tanítani őket arra, hogy a missziómunkában használják Istentől kapott talentumaikat Acs ajándékaikat. "Isten nem a zűrzavarnak... Istene", hanem azt akarja, hogy "minden illendően Acs rendben tartson" (1Kor 14:33,40 - új prot. ford.). "Ezért ez a szervezet egyszerű, de eredményes legyen az egyház szervezete.

A szervezet jellege. Vizsgáljuk meg a gyülekezeti tagság Acs szervezet körében!

1. Gyülekezeti tagság. A hívők az új szövetség hitkövetésének tagjai lesznek, ha bizonyos feltételeknek eleget tesznek. A tagsághoz tartozik, hogy új alapokon új kapcsolat alakítsa ki a földi emberrel, az Ajlammal Acs Istennel.

a) A tagság feltételei. Akik az új egyház tagjai kívánják lenni, azoknak el kell fogadniuk Jézus Krisztust mint Urakat Acs Megváltókat, meg kell térniük bűneikből, Acs meg kell keresztesüdniük (ApCsel 2:36-41; v. 4:10-12). Kell szentelniük, Acs el kell fogadniuk Krisztus parancsát, hogy tanítanak másokat mindazok megtartására, amiket az Úr meghagyott (lásd Mt 28:20).

b) Egyenlőség Acs szolgálata. "Én pedig mindnyájan testvérek vagyok", Acs "aki a nagyobb kizárólag, legyen a te" (Mt 23:8, 11). E jézusi szavak szerint a tagoknak az egyenlőség alapján kell egymáshoz viszonyulniuk. Ugyanakkor fontos tisztában lenniük azzal, hogy Krisztus példájának követése a többieknek való szolgálatot is jelenti. Az embereket a Mesterhez kell vezetniük.

c) A hívők egyetemes papsága. Amikor Krisztus a mennyei szentélyben végzi szolgálatát, a lávitai papság szerepe végzet. Az egyház most "szent papság" lett (1Pt 2:5). "Én pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent megtartásra való nép vagyok, hogy hirdessetek annak hatalmas dolgait, aki a szentekből az Ő csodálatos világgosságra hívte el titeket." (1Pt 2:9)

Ez az új rend, a minden hívő egyetemes papsága nem hatalmazza fel a tagokat, hogy saját kedvük szerint gondolkodjanak, higgyenek Acs tanításnak, mert számára tartoznak az egyház testületének. Ez azt jelenti, hogy minden tag felelősséggel tartozik szolgálni másokat Isten nevében, Acs kizárólag, emberi kizárólag, nemi kizárólag járulhat az Úr el. Ez a rend hangsúlyozza a gyülekezeti tagok egymáshoz való felelősséget, valamint felelősséget. E papság nem támaszt minőségi kizárólag a klérus Acs a laikus tagok kizárólag, noha a szerepek tevékenysége kizárólag kizárólag tesz.

d) Engedelmeskedj Istennek és az Ájllamnak. A Biblia elismeri, hogy Isten keze van az Ájllam alap-tájsáiban, ezért meghagyja a há-vőknek, hogy tiszteljék a polgári hatóságokat, és engedelmeskedjenek azoknak. A hatalom birtokosa az Isten szolgája, bosszúáll a haragra annak, aki gonoszt cselekszik". Ezért a gyülekezeti tagok adják meg mindenkinek, amivel tartoznak, az adóval, az adó; akinek a vájmmal, a vájmot; akinek a fálelemmel, a fálelme akinek a tisztességgel, a tisztességet" (Róm 13:4, 7).

Az Ájllamhoz való viszonyukban a tagokat Krisztus elve vezérli. "Adjátok meg azót, ami a császáré, a császáré, ami az Istené, az Istennek" (Mt 22:21). De ha az Ájllam az isteni parancsal ellenkező dolgot követelne, a há-vők elsősorban Istennek tartoznak engedelmeskedéssel. "Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek." (ApCsel 5:29)

2. Az egyházszervezet fő feladata. Az egyház szervezete azért létezik, hogy Isten tervének eleget tegye, Isten dicsősége ismeretével töltsen be a földet. Csak a létező egyház biztosítja a legfontosabb feladatot elvégzését, ami e cél elérésére alapvetően fontos.

a) Istentisztelet és buzdítás. A legfontosabb elem sorban az egyház mindig is isteni eszköz volt, ahol a há-vők a Teremtő imádatára gyűltek össze szombatán. Krisztus és az apostolok ezt az istentiszteleti rendet követették, a Szent-rés pedig arra buzdítja a mai há-vőket is, hogy el ne hagyják a maguk gyülekezését, "hanem inkább egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget" (Zsid 10:25; v. 3:13). A gyülekezeti istentisztelet felfrissíti, bőségesen, a legfontosabbal együtt el a há-vőt.

b) Keresztény közösség. A gyülekezet teljesen kielégíti a tagok közösségi iránti alapvető igényét. Az evangélium közösséggel jár együtt (lásd Fil 1:5 - 6. ford.) minden más viszonyt felülmúl, mert bensőséges kapcsolatot biztosít Istennek és az azonos hitet vallókkal (1Jn 1:3, 6-7).

c) A Szent-rés tanítása. Krisztus az egyháznak adta az égi országok kulcsait" (Mt 16:19). A kulcsok Krisztus szavai - a Biblia minden ígérete. Pontosabban fogalmazva, ide tartozik az égi tudományok kulcsa" (Lk 11:52), ami arra vonatkozik, hogyan juthatunk be Isten országába. Jézus szava a legfontosabb az égi országokhoz, akik befogadják (Jn 6:63), mert a legfontosabb az égi országokhoz (Jn 6:68).[5]

Ha az egyház a Biblia igazságait hirdeti, az evangélium kulcsai az oldalsó és a legfontosabb hatalommal rendelkeznek, kinyit és bezárják a Menny ajtajait, hiszen azokat az ismertetéseket hirdetik, amelyek alapján az embereket befogadják vagy elutasítják, azaz evangéliumuk vagy elvesznek. Tehát az egyházban az evangélium hirdetése vagy az égi országok illatja vagy az égi országok illatja illatja" (2Kor 2:16).

Jézus tudta, milyen fontos az égi országok" (Mt 4:4), amely Istennek szájából szájarmazik" (Mt 4:4). Az egyház csak az égi országok eleget Jézus által kapott megbízást, hogy tanítsák a népeket megtartani az égi országok, amit én parancsoltam nékem" (Mt 28:20).

d) Az Isten Ájltal elrendelt szertartÁjsok vÁcgzÁse. Az egyhÁjz Isten eszkÁjze a keresztsÁcg - az egyhÁjzba valÁ³ belÁcpÁ szertartÁjsa (IÁjds e kÁjnyv 14. fejezetÁt) -, valamint a lÁjbmósÁjs Ács az Árvacsora (IÁjds e kÁjnyv 15. fejezetÁt) szertartÁjsÁjnak vÁcgzÁcsÁre.

e) Az evangÁlium hirdetÁse az egÁcsz vilÁjgon. Az egyhÁjzi szervezet cÁolja a missziÁszolgÁjlat, hogy vÁgrehajtsa azt feladatot, amit Izrael elmulasztott. Ahogy a Mester ÁletÁból is lÁjthatÁ³, az a legnagyobb szolgÁjlat, amit az egyhÁjz a vilÁjgban vÁgezhet, hogy a SzentlÁlek Ájltali keresztsÁcgból nyert erÁvel, teljes elkÁjtelezettsÁcggel hirdesse az evangÁl "Áz minden nÁcnek" (Mt 24:14).

E missziÁnak rÁsze, hogy a Krisztus visszatÁrÁcsÁre valÁ³ felÁcszÁlÁcs ÁzenetÁt hirdesse az egyhÁjznak (1Kor 2Pt 3:14; Jel 3:14-22; 14:5) Ács az egÁcsz emberisÁcgnak (Jel 14:6-12; 18:4).

Az egyhÁjz vezetÁse

JÁzus Mennybe menetele utÁjn az egyhÁjz vezetÁse az apostolok kezÁben volt. ElsÁ szervezeti tettÁk az volt, hogy a tÁbbi hÁ-vÁvel tanÁjcskozva, JÁdÁjs helyett mÁjsik apostolt vÁjlasztottak (ApCsel 1:15-26).

Amint az egyhÁjz nÁjvekedett, az apostolok felismertÁk, lehetetlen egyszerre hirdetni az evangÁliumot Ács tÁrÁdni az egyhÁjz fÁjdi Ágyeivel is. EzÁrt az egyhÁjz gyakorlati Ágyeit rÁjbÁztÁjk hÁt emberre, akit az egyhÁjz jelÁjt ki. KÁlÁjnsÁcget tettek ugyan az igehirdetÁs szolgÁjlatÁcs az asztalok kÁjli szolgÁjlat kÁjzÁtt (ApCsel 6:1-4), de igyekeztek kÁlÁjnvÁjlasztani a klÁrust a laikus tagsÁjgtÁ³ az egyhÁjz missziÁjnak vÁcgzÁcsÁben. SÁt, a hÁt kivÁjla fÁrfi kÁjzÁl kettÁt, IstvÁjnt Ács Filepet a nagy erejÁ prÁdikÁciÁjÁrÁ³ Ács evangÁlizÁjÁjÁrÁ³ ismertÁk (ApCsel 7. fejezet).

A szervezÁcs kÁjvetkezÁ lÁpÁcsÁt az tette szÁksÁcggessÁc, hogy az egyhÁjz mÁjr ÁzsiÁjba Ács EurÁpÁjba is eljutot gyÁlekezetet alapÁtottak, Ács vÁcneket szenteltek fel gyÁlekezetenkÁnt, hogy ezzel biztosÁtsÁjk a vezetÁcs ÁjllandÁsÁjgÁjt (ApCsel 14:23).

Nagyobb vÁjlsÁjg kialakulÁjsakor az Árintett felek ismertethetÁk ÁjllÁjspontjukat az egÁcsz egyhÁjzat kÁcpviselÁ apostolok vÁcnek gyÁlÁse, zsinata elÁtt. E zsinat dÁjntÁseit Isten szavakÁnt fogadtÁjk el, Ács kÁjtelezÁnek tartotÁjk minden fÁc szÁjmÁjra (ApCsel 15:1-29). Ez az eset pÁlda arra, hogy ha az egÁcsz egyhÁjzat ÁrintÁ kÁrdÁsról van szÁ³, a helyi gyÁlekezetnÁc sokkal szÁlesebb kÁjrÁ tanÁjcskozÁjsra Ács tekintÁlyre van szÁksÁcgg. Ebben az esetben a zsinat dÁj minden Árintett fÁc kÁcpviselÁcnek egyetÁrtÁcsÁból jÁjt lÁcra (ApCsel 15:22, 25).

Az ÁšszÁjvetsÁcg vilÁjgosan kifejezi, hogy szÁksÁcgg szerint, Isten mindig ad ÁtmutatÁjst mÁve vezetÁcnek. Isten irÁjnyÁt az egyhÁjzzal valÁ³ egyetÁrtÁcs Ájltal olyan egyhÁjzi vezetÁst biztosÁtott, aminek a pÁldÁjÁjt kÁjvetve az egyhÁjz ma vÁdelmet Álvezhet a hitehagyÁjs ellen, Ács segÁtsÁcggÁcvel eleget tehet a nagy megbÁzatÁjsnak.

Á

Az egyházvezetés bibliai elvei

1. Krisztus az egyház feje. Krisztus elsősorban kázzbenjárás munkája miatt az egyház feje. Amiáta legyözte a kereszten Sántáint, neki ázzadatott minden hatalom Mennyen Ács FÁlldÁn" (Mt 28:18). Isten ázzmindeneket vetett az Ő IÁibai alá, Ács mindeneknek fÁllÁtte az anyaszentegháznak fejÁvÁc" (Ef 1:22; vÁll. Fil 2:10á"11). EzÁrt Ő ázzaz uraknak Ura Ács kir KirÁilya" (Jel 17:14).

Krisztus azÁrt is feje az egyháznak, mert az egyház az Ő teste (Ef 1:23; Kol 1:18). A há-vök ázzaz Ő testÁcnek tagjai... az Ő testÁcöl Ács az Ő csontjaibÁl valÁk" (Ef 5:30). BelsőÁcs kapcsolatban kell Állniuk vele, mert az egyház ázza kapcsol kÁlletek Ájltal" tőle ázzsegedelmet vÁvÁc Ács egybeszerkesztetÁc, nevedik" (Kol 2:19).

2. Az egyház minden hatalma KrisztustÁl ered. Krisztus azÁlta mutatta be hatalmÁt, hogy I. megalapÁ-totta a keresztÁny egyházat (Mt 16:18), II. elrendelte azokat a szertartÁsokat, amelyeket az egyháznak vÁgeznie kell (Mt 26:26á"30; 28:19á"20; 1Kor 11:23á"29; Jn 13:1á"17), III. isteni hatalommal ruhÁjta fel az egyházat, hogy az Ő nevÁcber (Mt 16:19; 18:15á"18; Jn 20:21á"23), IV. elkÁldte a Szentleket, hogy az Ő hatalmÁval írÁjnyÁ-tsa az egyházat (Jn 15:26; 16:13-15), V. ajÁndÁcokat adott az egyháznak, hogy felÁcszÁ-tse a kÁlÁllnbÁllzö tagokat - az apostolokat, prÁÁcÁtÁkka evangÁlistÁkat, pÁjstorokat Ács tanÁ-tÁkat - a szolgálatra Ács ázzKrisztus testÁcnek ÁpÁ-tÁcsÁre", má-g mindanny hit egysÁgÁre, ázza Krisztus teljessÁcÁvel Ácsekedő kornak mártÁcÁre" (Ef 4:7á"13).

3. A SzentÁ-rÁjs hordozza Krisztus hatalmÁt. Krisztus a SzentÁclek Álta írÁjnyÁ-tja egyházÁt, de Isten IgÁcje az az egyetl zsinÁrmÁrtÁc, aminek alapjÁn mûkÁlldik az egyház. Minden tag engedelmessÁcggel tartozik, mert teljes Ácrtelben vÁ ez a tÁllrvÁny. Minden emberi hagyomÁjny, szokÁjs Ács kultÁra a SzentÁ-rÁjs tekintÁclye alatt marad (2Tim 3:15á"17).

4. Krisztus hatalma Ács az egyházi tisztsÁcgek. Krisztus tekintÁclye egyháza Ács kijelÁllt szolgálÁj Álta jut megnyilÁnulÁ, de hatalmÁt nem adja Át. Senkinek sincs KrisztustÁl Ács IgÁcÁcöl fÁggetlen tekintÁclye.

A hetednapi adventista gyÁllekezetek vÁjlasztjÁk tisztsÁcgviseleiket. E tisztsÁcgviseleők az emberek kÁcgviseleikÁnt dolgoznak, de tekintÁclyÁk KrisztustÁl szÁjrmazik. MegvÁjlasztÁsuk egyszerűen megerősÁ-ti KrisztustÁl kapott elhÁ-vÁsukat. A megvÁjlasztott tisztsÁcgviseleők elsődleges kÁlletelessÁcge arrÁl gondoskodni, hogy az istentiszteletre, tantÁcra, fegyelemre Ács az evangÁcium hirdetÁcsÁre vonatkozÁs bibliai előÁ-rÁsokat betartsÁjk. Mivel az egyház Kris teste, ezÁrt az Ő tanÁjcsÁt kell kÁcni dÁllntÁcseikhez Ács cselekedeteikhez.

Egyházi tisztsÁcgek az ÁšjszÁllvetsÁcgben. Az ÁšjszÁllvetsÁc gÁc egyházi tisztsÁcget emlÁ-t, a vÁc Ács a diakÁnus fontossÁgÁt emeli ki az, hogy milyen magas erkÁllcsi Ács lelki kÁllvetelmÁnyeket tÁjmasztanak e tisztek betÁlltöivel szemben. Az egyház elismerte a felszentelÁcssel, kÁcztÁcÁcöl tÁllrtÁcönö vezetői elhÁ-vÁjs szentsÁcÁc (ApCsel 6:6; 1Tim 4:14; 5:22).

Á

1. Váconek

a) Mit jelent a vácon tiszte? A vácon (görögül preszbiterosz) vagy a pászposz (episzkoposz) tiszte volt a legfontosabb az egyházban. A vácon azt jelenti, hogy idősebb, és ez a szász mltásgot, tiszteletet sugall. Tiszte hasonlász volt a zsinagászga vezetőjének tisztségéhez. A pászposz jelentése "ézfelvigász". Pász felvitva használta ezeket a kifejezéseket, azonosnak tekintve a váconokat a vigászokkal, a presbiterekkel vagy a pászposzokkal (ApCsel 20:17, 28; Tit 1:5, 7).

E tisztek betöltői felügyeltek az újonnan alakult gyülekezetekre. A vácon a tisztség helyzetére vagy rangjára utalt, míg a pászposz a tisztség káptelességét vagy felelősségét jelölte - "ézfelvigász". [6] Az apostolok is nevezték magukat váconoknak (presbitereknek) (1Pt 5:1; 2Jn 1; 3Jn 1); nyilvánvalóan tehát, hogy voltak a helyi gyülekezetnek váconjai, valamint utazász váconok, akiket egyetemesen elfogadtak. A váconok mindkét csoportja a nyász pászstoraként tevékenykedett.

b) A feltételek. A vácon tiszteket betöltéséhez szakszerű, hogy "ézfeddhetetlen legyen, egy feleségű férfi, jártásos, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; nem borász, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó, hanem szelíd, versengéstől mentes, nem pászszász; aki a maga házáját igazgatja, gyermekeit engedelmségben tartja, minden tisztességgel (Mert ha valaki az ő tulajdon házáját nem tudja igazgatni, mimádon visel gondot az Isten egyházára?). Ne legyen ú ember, nehogy felfuvalkodván, az úrdolg kárhozatába essék. Szakszerű pedig, hogy já bizonyásiga is legyen a ká-válalás; hogy gyalázatba és az úrdolg töribe ne essék" (1Tim 3:1-7; Tit 1:5-9).

A tisztségre való jelölés előtt a jelöltek az otthonában kell bizonytania vezetői képességeit. "Éz meg kell nézni a családját. Vajon engedelmesek-e? A férfi tisztességgel tudja-e vezetni Isten népét? Milyen a gyermekei jelleme? Apai nevelésének becsületére válnak-e a gyermekei? Ha otthon, a saját családjára irányításában nem tesz bizonyásigot, tapintatról, bölcsességről és az istenfélelem erejéről, nyugodtan kávetkeztethetünk arra, hogy ugyanazok a hiányosságok áttevődnek a gyülekezetre, és hasonlász megszenvedtetés tapasztalhatász majd ott is." [7] Ha a jelölt házias, először ott-hon kell a vezetői képességeit bemutatnia, mielőtt megbáznák a vezetési felelősségével házában" (1Tim 3:15).

A tiszt fontosságja miatt figyelmeztetett Pász: "Éz a káztétevést el ne hirtelenkedd!" (1Tim 5:22)

c) A vácon felelőssége és tekintélye. A vácon elsősorban lelki vezető. "Éz Isten anyaszentegyházjának legeltetésére" (ApCsel 20:28) választják. Feladatához tartozik a gyengébb tagok erősítése (ApCsel 20:35), a tóvelygók intése (1Thessz 5:14), az, hogy figyelje, nehogy olyan tanítások terjedjenek el, amelyek megoszlást okozhatnak (ApCsel 20:29-31). A váconoknak a keresztyáni letést-lust kell megtestesíteniük (Zsid 13:7; 1Pt 5:3), páldát adva a bőkezűségben (ApCsel 20:35).

d) A váconokkal szembeni magatartás. Az eredményes gyülekezeti vezetési nagy mártókban a tagok hűgőn arra biztatja a hávőket, hogy tiszteljék vezetőiket, és ézaz ő munkájukat viseltessék irántuk megkülönböztetett szeretettel" (1Thessz 5:13). "Éz a já forgolász presbiterek kettős tisztségére máltassanak, főképpen, akik a beszéd tanításban járdoznak." (1Tim 5:17)

A Szent-írásból világosan kitűnik, hogy tisztelni kell a gyülekezeti vezetőket. "Engedelmeskedjétek elöljáróitoknak, mert ők vigyáznak lelketekre, mint számhárom." (Zsid 13:17; v. 1Pt 5:5) Ha a tagok megnehezítik a vezetők számára Istentől kapott feladatuk végzését, mindannyian megszomorodnak, és szűkítködnék az Istentől járó örömeikben.

A hűvöket arra bírta a Szent-írás, hogy figyeljék vezetőik krisztusi letétlúsát, "figyelmezzék az ő letétlúságra, mint a vesszők a pletykákra." (Zsid 13:7). "Égyet se vessenek a pletykákra. Pál Ágy figyelmeztetett: "Presbiter ellen viddat ne fogadj el, hanem csak kőt vagy három tanó bizonyágyára" (1Tim 5:19).

Á

2. Diákánusok

A diákánusok a gálg diakonoszok számhárom számhárom, jelentése "szolgálat", "szeg-tő". Azért alapították a tisztát, hogy az apostolok teljesen átadassák magukat a kényárgának és az igehirdetés szolgálatának (ApCsel 6:3). A diákánusok feladata volt, hogy intázzák az egyház napi ágyeit, de tevékenyen részt vettek az evangélizáció munkájában is (ApCsel 6:8; 8:5-13, 26-40).

A gálgban e kifejezés nőnemű alakja Róm 16:1-ben fordul elő, [8] és Általában szolgálónak fordítják. "Arra utal és ebben a szövegben valószínűleg használata, hogy a diákánusnők tisztát abban az időben alapították az egyházban, amikor Pál a máiaiaknak számhárom levelet írt." [9]

A vönekhez hasonlóan, a diákánusokat is az egyház választja erkölcsi és lelki tulajdonságaik alapján (1Tim 3:8-13).

Egyházfegyelem. Krisztus tekintéssel ruházta fel egyházát, hogy fegyelmezze tagjait, és ennek végrehajtásához megadta a megfelelő elveket. Elvárja ezeknek az elveknek az alkalmazását, amikor "készen, hogy az egyház megmaradjon magasztos elhívásban, és "szent papság", "szent nemzet" legyen (v. Mt 18: 15-18; 1Pt 2:5, 9). Az egyháznak meg kell tartatnia a tővelgő tagokkal, javítsák meg tőjüket. Krisztus dicső szavakkal illette az efézusi gyülekezetet, mert nem szenvedhet "a gonoszokat" (Jel 2:2), a pergáimumi és thiatirai gyülekezetet azonban megfedte, mert megtűrték a tővtanítókat és az erkölcsi cstelenséget (Jel 2:14-15, 20). Figyeljék meg a fegyelmeztető vonatkozó bibliai tanácsot!

1. Mit tegyünk az egyházi sörrelmek esetében? Ha egy tag vö a májsik ellen (Mt 18:15-17), Krisztus azt tanácsolja a sörrelmeknek, keresse fel azt - a tővőtra tőrt bírinyt -, aki bírította, és győzze meg, hogy vötoztatnia kell magát. Ha nem jár eredménnyel, próbálkozzon mágy egyszer, de mágy egy vagy kőt pártatlan tanó ká-sörrelben. Ha ez a ká-sörrel is sikertelen marad, az ágyet az egész gyülekezet elö kell vinni.

Ha a vötköző tag visszautasítja Krisztus egyházának bálcsességát és tekintélyt, akkor elszakítja magát a kázzástól. A vötköző személy kizárásakor az egyház egyszerűen azt erősíti meg, milyen állapotban van az örök ember. Ha az egyház a Szentlélek vezetésével pontosan betartotta a bibliai tanácsot, dántását elfogadja a Menny. "Megkértük a Földet, a Mennyben is káve lészen; és amit megoldotok a Földet, a Mennyben is oldva lészen." (Mt 18:18)

2. A nyilvános vétességek kezelése. Noha észmindnyájan vétettek, és szűkállkának az Isten dicsősége nélké (3:23), az egyháza szögyent hozá, kirá-vá és lászadásbá fakadá bűntettekkel szemben azonnal fel kell lépni a vétés kizárásával.

A kizárás egyrészt eltávolítja a rosszat - ami máskülben kovázként hatna -, ezzel visszaállítja a gyülekezet tisztaságát, másrészt megmentő gyágyádként szolgál a vétkezö számára. Pál azonnali intézkedést sürget amikor paráznaágrá hallott a korinthusi gyülekezetben. Éztí és az én lelkem a mi Urunk, Jézus Krisztusnak nélké egybegyűlvén, a mi Urunk, Jézus Krisztus hatalmával, Áitadjuk az ilyent a Sítáinnak a testnek veszedelmére, hogy a lók meg tartassók az Ásr Jézusnak ama napján... Tisztátsítok el az Árt a régi kovást, hogy legyetek Áj tástá (5:4-5, 7) Ne keressétek annak társaságát, aki há-vönek nevezi magát - mondta Pál -, de éparázna, vagy csalá, vagy bálványimádá, vagy szidalmazá, vagy rászeges, vagy ragadozá. Az ilyennel mág egytt se egyetek... Vessétek ki az Árt a gonoszt magatok kázá! (1Kor 5:11, 13).

3. A megosztást munkáilá szemlék kezelése. Éza szakadá és botrányozást okozá tagokat (Róm 16:17), akik érendetlenül ének, nem hajlandák engedni a Biblia tanácsának, el kell kerülni, éhogy megszágyenájjenek" magatartásuk miatt. ÉDe ne tartásítok ellenségeknek, hanem intsétek, mint atyafit." (2Thessz 3:6, 14-15) Ha a megosztást munkáilá tag nem hajlandá a gyülekezet májsodik intéssére sem hallgatni, ki kell zární, éztudván, hogy az ilyen romló és vétkezik, Án maga is kárhoztatván magát" (Tit 3:10-11).

4. A vétkezök visszafogadása. A gyülekezeti tagoknak nem szabad megvetniük, lenézniük vagy elhanyagolniuk a kizártakat, hanem igyekezniük kell, hogy a bűnbánat és Ájsszáletés Ájltal helyreálljon a kapcsolatuk Krisztussal. A kizártakat akkor lehet visszafogadni a gyülekezet kázásságábe, ha az őszinte bűnbánat bizonyá-tákkát adják (2Kor 2:6-10).

Isten hatalma, dicsősége és kegyelme káülállsen akkor mutatkozik meg, amikor a gyülekezetbe visszatérnek azok, akik korábban bűnsékké lettek. Isten vágya, hogy szabadon engedje a bűn foglyait, a sítátság birodalmábá a világgossáig birodalmába vezetve őket. Isten egyháza a világegyetem szánpada, ahol az emberek életben mutatkozik meg Krisztus engesztelőldozatának ereje.

Egyháza Ájltal Krisztus ma mindenkit há-v, hogy legyen családjá tagja. ÉÁm, az ájtá előtt álllok, és zártetek; ha va meghallja az én számat, és megnyitja az ájtá, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, és ő énelem." (Jel 3:20)

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žChurch, Nature of ", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 302. oldal; â€žChurch", SDA Bible Dictionary; jav. kiad., 224. oldal

2.

Â

A modern fordítások szerint, amelyek Tischendorf olvasatát fogadják el, az egyes szövegben a Codex Sinaiticus, Alexandrinus, Vaticanus és Ephraemi Rescriptus alapján.

3.

Â

Az őskeresztény egyház hite - a Jézus tanítását kivéve - nagyon hasonlított a judaizmusra. Szombatonk zsidók és a pogányokból lett keresztények is a zsinagógákba gyűltek istentiszteletre, hogy meghallgassák az "szöveg" magyarizációját (ApCsel 13:42-44; 15:13-14, 21). A templom kárpitjának kettőhasadása azt jelentette.

szertartás cölba őrt, az előkőp beteljesedett. A Zsidókhöz őrt levő cölja, hogy a keresztőnyek figyelmő a kőpt alapőjul szolgálő valő sőgra - Jőzus engesztelő halő lőra, mennyei papsőgőra ős ődvőző-tő kegyelmőre fordő- őšjszővetsőg kora az őtmenet időszaka volt, ős mőg ha az apostolok nőha rőst is vettek az őszővetsőgi szertartőjsokban, az első jeruzsőlemi zsinat dőntőse mutatja, hogy nem tulajdonőttak ődvőző-tő erőt azoknak.

4.

ő

Charles E. Bradford, "What the Church Means to Me", Adventist Review, 1986. november 20., 15. oldal

5.

ő

Lősd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 5. kőtet, 432. oldal

6.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 26., 38. oldal

7.

Â

White: Testimonies, 5. kötet, 618. oldal

8.

Â

A diakonosz lehet h-m- és nőnemű egyaránt, ezért ebben az esetben a nem a szövegösszefüggésből derül ki. Főb, a "mi nánk" szintén diakonosz, a szónak nőneműnek kell lennie, még ha h-mnemű fővként is Á-

9.

Á

â€žDeaconess", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 277. oldal. Az 19. században a diakonosz szónak szöles kőrt jelentése volt. â€žMindazokra alkalmazták, akik bármilyen minőségben szolgálták az egyházat. Péld, aki apostol volt, gyakran nevezte 1Tim 4:6) és Timotheust... (1Tim 4:6) diakonoi-nak (a diakonosz tőbbes száma)". (SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7. kötet, 300. oldal) Az idézett helyeken a diakonosz-t mindig szolgának fordítják.